

عنوان مقاله:

آلودگی دریاها و حقوق بین الملل دولت ها

محل انتشار:

نخستین کنفرانس ملی محیط زیست سالم و توسعه پایدار در پرتو حقوق شهروندی چالشها و راهبردها (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

سجاد زارع طسوجی - کارشناسی ارشد حقوق عمومی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شیراز، ایران

فاطمه زاهدی - کارشناسی حقوق موسسه آموزش عالی آیدانا، شیراز، ایران

خلاصه مقاله:

به دلیل ویژگی غالباً غیر قابل بازگشت خسارات وارده به محیط زیست دریایی، مراقبت و پیشگیری برای حمایت از محیط زیست، بر اساس اسناد بین المللی مربوطه امری اجباری تلقی می گردد. در این راستا، رأی مرجع رسیدگی کننده همیشه پرداخت خسارت و یا عدم النفع نیست؛ بلکه می تواند الزام به اقدامات پیشگیرانه باشد. شرط تحقق مسئولیت مدنی در حقوق بین الملل عرفی وجود تقصیر است، اما اسناد معتبر بین المللی نظیر کنوانسیون بین المللی مسئولیت مدنی خسارات ناشی از آلودگی های نفتی مصوب 1969 و پروتکل اصلاحی آن در سال 1992، مسئولیت محض (بدون نیاز به تحقق تقصیر) برای مالک کشتی نفتکش در جبران خسارت و یا عدم النفع ناشی از آلودگی دریا شناسایی کرده اند، و به طور کلی، گرایش به سمت شناسایی مسئولیت محض در جبران خسارت بر اثر آلودگی ناشی از حمل و نقل نفت از طریق دریاها است.

کلمات کلیدی:

آلودگی دریایی، پیشگیری، خسارت زیست محیطی، قانون گذاری، نفتکش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1147351>

